

ken praksis der på længere sigt kan føres med hensyn til bevillingsudstedelsen. Man mener derfor, at man fremdeles bør benytte den fremgangsmåde, at bevillingsreglerne fastlægges fra handelsaftale til handelsaftale i samråd med erhvervsorganisationerne, således at man søger at komme bort fra faste tildelingsgrundlag i alle sådanne tilfælde, hvor andre og friere tildelingsregler kan anses for forsvarlige og ønskelige. Da forudsætningerne for de trufne beslutninger ofte kan ændres forholdsvis hurtigt, anser man det for betydningsfuldt, at reglerne for bevillingsudstedelsen indtil videre ikke lægges i fastere rammer, men aftales med erhvervsorganisationerne på en sådan måde, at såvel organisationerne som myndighederne har mulighed for i hvert enkelt tilfælde at gøre spørgsmålet til genstand for fornyet overvejelse, såfremt forholdene indenfor et område giver anledning hertil.

Sluttelig bemærkes, at man ved etableringen af en friliste åbner adgang for alle til frit at kunne importere de i frilisten indeholdte varer, og at importørernes kreds således ikke begrænses til de pågældende brancher, medens man ved en fri bevillingsudstedelse kan begrænse importørkredsen til erhvervsdrivende, der har tilknytning til den pågældende branche.

Forsåvidt udvalget endvidere har rejst spørgsmål om, hvorvidt man påtænker at kæde en friere bevillingsudstedelse sammen med en kvalitetskontrol, bemærkes, at en sådan foranstaltning formentlig snarere vil medføre en udvidelse af administrationsapparatet end en tilsigtet begrænsning. Det vil næppe være hensigtsmæssigt generelt at indføre en kvalitetskontrol, men man vil have opmærksomheden henvendt på, hvorvidt der indenfor særlige områder måtte være anledning til at etablere en sådan kontrol.
